

Yhteistuotannon ensi-ilta kesällä

TEATTERI

■ Teatteri 2.0 ja Kotkan kaupunginteatteri: Alkutuotanto, käsikirjoitus: Jonni Pantzar, ohjaus: Saana Lavaste ja Iiristiina Varilo. Kantaesitys: 5.7.2012 Tampereella TTT:n Kellariteatterissa

Jussi Kareinen
TAMPERE

Julkisen tuen vähetessä ovat teatterit joutuneet miettimään uusia tuotannon tapoja ja ns. yhteistuotannon ovat yleistyneet viime aikoina. Käytännössä se tarkoittaa sitä että esitys saa ensi-iltansa esimerkiksi Tampereella ja tietyn esityksiperiodin jälkeen jatkaa sieltä matkaa johonkin toiseen kaupunkiin kuten esimerkiksi Lahteen. Ylöspanoltaan nämä tuotannot ovat keveitä ja ensembllessä on vain muutama henkilö, eli esityksen siirtäminen onnistuu kohtuullisesti helposti.

Tampereelainen mutta valtakunnallisesti toimiva Teatteri 2.0 on edelläkävijä tämän tyyppisissä tuotannoissa. Sen perustajat ohjaaja Saana Lavaste ja tuottaja Saara Rau tavuoma kokoavat aina ympärilleen uuden työryhmän jonka kanssa työskentellään pääasiassa uusia, kiinnostavia kotimaisia tekstejä kulloistakin projekteja parhaiten palvelemaan tilaan ja kaupunkiin. Tällaisella toimintamallilla tavoitellaan koko teatterialan rakenteiden uudistamista niin taiteellisesti kuin tuotannollisestikin.

Alkutuotanto on Teatteri 2.0:n ja Kotkan kaupunginteatterin yhteistyö. Kiinnostavaksi sen tekee tietysti se että esitys saa ensi-iltansa TTT:n Kellariteatterissa ja keskellä kauneinta suvea. Ajatus sinänsä on mainio; on suurta resurssien tuhlausta pitää näitä laitosteattereiden esitystiloja tyhjillään kesä-heinäkuun. Alkutuotanto -esitys pyörii Kellariteatterissa heinäkuun ajan jonka jälkeen se siirtyy kotkaan syyskuun alussa. Ja käväyhän ihmiset nykyisin elokuvissakin kesäisin, niin muksei teatterissa. Aina-kin isoista kaupungeista luulisi

löytyvän yleisöpohjaa kiinnostaville, taiteellisesti korkeatasoisille esityksille. Ulkoilmanäyttämöt tyydyttävätkööt suuren yleisön viihteen näin.

Jonni Pantzarin käsikirjoitus on terävästi ajassa kiinni purettuun ihmisen luontosuhteeseen. Pantzarin globalisaatiokriittisen tekstin perustalla on ajatus ihmisestä ahneena lajina joka ajan saatossa on vallannut tilaa muilta ja samalla tappanut sukupuuttoon lukemattoman määrän muita lajeja. Tällaisten teemojen äärellä olisi vaara sortua soisittelevuuteen, mutta kirjoittaja on onneksi valinnut tyylliläiskseen komedian. Naurun kautta on helppo käsitellä kipeitäkin asioita. Saana Lavasteen ja Iiristiina Varilon näkemyksellinen ohjaus tukee tekstiä ja Alkutuotanto onkin teatterileikkiä sanan parhaassa merkityksessä; hyvin rytmitetty kokonaisuus joka on täynnä kekseliäitä yksityiskohtia. Lavastaja Mari Hämäläisen nerokas oivallus on ollut rakentaa metsämetallisista materiaaleista esimerkiksi Auton pakoputkista ja metallitalikoista hitsattu puu.

Alkutuotannon yhteensä noin 30 roolia esittävät kaksi näyttelijää. Alekski Lavaste ja Tommi Kainulainen hurmaavat yleisön vilpittömällä läsnäolollaan ja teknisesti tarkalla aksentoinnilla. Molempien fyysinen ilmaisu taipuu lukemattomiin eri variaatioihin ja erityisesti eläinhahmoista on rakentunut aivan riemastuttavan persoonallisia tulkintoja. Katsojana tunsin erityistä myötätuntoa Lavasteen aikamiespoikarupekonnaan ja Kainulaisen vallanhiimoinen orava on velkaa ilmeikkyydessään Ice Age -elokuvan tragikoomiselle lajitoverille.

Alkutuotanto on ajatuksia herättävä teatterielämys joka on katsojansa ansainnut. Se muistuttaa vahvasti että taiteen avulla on mahdollista vaikuttaa ihmisten ajatteluun. Meillä kaikilla on mahdollisuus vaalia luontosuhdetta kunnioittaen ja kohtuudella. Tätä voi testata ensi alkun vaikka Kellariteatterin hyvin ilmastoidussa sisäkatsoimossa.